

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **I. A.,**
státní příslušnost: Moldavská republika,
zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem,
sídlem Slezská 874/36, Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační**
politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2019 OAM-1001/ZA-ZA11-K02-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2018, č. j. OAM-755/ZA-ZA11-K02-2017, jímž bylo rozhodnuto,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že správní orgán nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není tam bezpečno, jedná se o nedemokratickou zemi. V případě návratu se žalobce obává o život s ohledem na persekuci protirusky smýšlejících osob, neboť země je na pokraji občanské války mezi prozápadními aktivisty a proruskou vládou. Moldavsko nelze označit za bezpečnou zemi původu, žalovaný nezjistil řádně skutkový stav a neopatřil podklady pro své rozhodnutí.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s poukazem na žalobcem uplatněné důvody pro udělení azylu.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Soud ve věci rozhodl na žádost žalobce při jednání, při kterém strany odkázaly na předchozí podání.
6. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
7. Podle § 12 písm. a) zákona o azylu „[a]zyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod“.
8. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu „[a]zyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště“.
9. Podle § 14 zákona o azylu „[j]estliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu“.
10. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu „[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště“.
11. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu „[z]a vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky“.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

12. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu „*[p]ronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování*“.
13. Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu „*[p]ůvodcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit*“.
14. Žalobní námitku týkající se nepříznivé situace v zemi původu žalobce soud neshledal důvodnou. Povinností žalovaného je žádost o udělení mezinárodní ochrany posoudit na základě skutečností, které žadatel uvede či které ve správním řízení jinak vyjdou najevo, z hlediska všech zákonných forem mezinárodní ochrany, které se k těmto skutečnostem vztahují (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2011, č. j. 5 Azs 6/2010 - 107, publ. pod č. 2289/2011 Sb. NSS). K žalobcem vytykané vadě správního řízení spočívající v nespolehlivě zjištěném skutkovém stavu lze poznamenat, že „*[n]ení povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57). Správní orgán rozhodující ve věci mezinárodní ochrany musí podle závěrů vyslovených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2009, č. j. 5 Azs 40/2009 - 74, při osobních pohovorech postupovat tak, aby žadateli o udělení mezinárodní ochrany umožnil předložit v úplnosti důvody své žádosti (§ 23 zákona o azylu). Co se týče kvality a dostatečnosti důkazů opatrovaných správním orgánem v azylovém řízení, lze odkázat především na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, publ. pod č. 1825/2009 Sb. NSS. Z něj vyplývá požadavek, aby informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany byly v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné. Popsané požadavky na dokazování v azylovém řízení žalovaný dle názoru soudu respektoval. V daném případě žalovaný dospěl k závěru, že tvrzení uváděná žalobcem, ani skutečnosti, které vyšly v průběhu řízení najevo, neodůvodňují udělení některé z forem mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a či § 14b zákona o azylu. Městský soud neshledal, že by žalovaný soud při posouzení věci žalobce vybočil z rámce zákona či z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný se zevrubně zabýval situací v zemi původu na základě jím shromážděných aktuálních zpráv. Ze shromážděných materiálů nevyplývá, že by země byla na pokraji občanské války a že by byli protirusští aktivisté utlačováni. Bezpečností situací v Moldavsku se vypořádal žalovaný přezkoumatelným způsobem a nelze jeho rozhodnutí v tomto směru nic vytknout.
15. Ve správním řízení žalobce uvedl jako důvod pro jeho udělení – obava z odvodu do armády a nasazení na Ukrajině, ekonomická situace v zemi původu. Teprve v žalobě namítá vnitřní politický konflikt a svůj protiruský postoj. Pokud žalobce teprve v soudním řízení nalézá polické, protiruské konotace své obavy z návratu, činí tak jednoznačně účelově zneužívající principy azylového práva. Takovému závěru nasvědčuje i skutečnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

že žalobce požádal o azyl teprve poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004, uvedl: „Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na "složitost mechanismů", které tento upravuje.“ V souladu s uvedeným rozsudkem soud poukazuje na smysl institutu udělení mezinárodní ochrany jakožto mimořádné formy pomoci lidem z oblastí, kde hrozí porušování jejich práv ve smyslu mezinárodních konvencí.

16. Námitku týkající se nedostatečného shromáždění pokladů pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu soud rovněž neshledal důvodnou. Žalovaný shromáždil podklady, zejména zprávy o situaci v zemi původu žalobce, které dostatečně a jednoznačně prokazují, že v souladu s poskytnutými údaji a protokolem o pohovoru není v daném případě dán důvod pro udělení mezinárodní ochrany.
17. Soud tak nenalézá deficit v postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí samotném, a to jak v odůvodnění, tak i výroku a poučení. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu; žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval a uspokojivě odůvodnil, proč se v případě žalobce nejedná o důvody pro udělení mezinárodní ochrany.
18. Ekonomická situace v Moldavsku není azylově relevantním důvodem, žalobci v zemi původu nehrozí jím tvrzená újma v důsledku jeho tvrzeného protiruského postoje. Žalobce sice odkazuje na ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, avšak z obsahu spisu nebo žalobcem případně navrženého důkazu nijak neplyne, že by v Moldavsku probíhal mezinárodní nebo vnitřní ozbrojený konflikt, proti již z tohoto důvodu je vyloučena vážná újma ve smyslu daného ustanovení. Z podkladů, které žalobce shromáždil, vyplývá, že Moldavsko je bezpečná země původu ve smyslu zákona o azylu, ostatně i proto je Moldavsko s výjimkou Podněstří zařazeno do seznamu bezpečných zemí dle vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.
19. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 8. 2019

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.